

Járási vetélkedő Lakiteleken — kellemes meglepetésekkel

Szárnyaló népdalmozgalom

Már minden helyet elfoglaltak hétfőn este a nézők a lakiteleki művelődési ház pótshékekkel zsúfolt nagyszobájában, amikor a kint szorongókat látva, Vass Lajos karigazgató a novaji példát idézte. Itt rendezték meg kölcsönzött, ezerszáz személyes sátorházban a palóc folklórbemutatót. Az ötlet kivitelezését nálunk helyhiány is akadályozta volna, mert a kecskeméti járás népdalversenyén részt vevő csoportokat, szólistákat és érdeklődőket szállító autók minden talpalatnyi helyet elfoglaltak a modern kulturális intézmény közelében. A falakat sem lehetett ez alkalommal arrébb tolni, így sokan a zenekari árokból, a bejáratú ajtókat mentén meghúzóda hallgatták a szebbnél szebb ének- és hangszer-számokat.

Szentirmay Barna tanár vállalta a műsorközlő tisztelet és ő köszöntötte a megjelenteket — köztük Horváth Józsefet, a járási hivatal elnökhelyettesét, Selyem Zsigmond országgyűlési képviselőt, Lakitelek párt- és tanácsi vezetőit —, és bemutatta a Vass Lajos irányításával dolgozó bíráló bizottságot. A zsűri elnö-

ke bemelegítésként mindjárt megénekeltette a népet és mivel szépen szállt a dal, már meg is volt az alapja a jó hangulatnak.

A lászlófalvi Új Tavasz Termelőszövetkezet citerásai mutatták be a második járási népdalvetélkedő első számaként tudásukat. „Jó ám ez” — fogalmazta meg hangosan egy mögöttem ülő idősebb férfi a véleményét és tapsolt erősen. A többiekkel együtt. Sokszor. A kerekgyháziak, tiszakécskeiek, a kunszentmiklósiak, a helvéciaiak, a vendéglátó Lakitelek valóságos népi együttest küldött a színpadra. A rendelkezésre álló műsoridőt igyekeztek változatosan, színesen kitölteni, hogy gazdag repertoárjukból minél többet bemutathassanak. Általában figyelembe vették a rendezők előzetes kérését: minél több régi, a helyhez kötődő népdalt énekeljenek. Külön öröm volt látni a nézőtérén helyet foglaló kulturális érdeklődő termelőszövetkezeti vezetőket. (Krupa János, a kerekgyházi együttes kitűnő citerása „mellesleg” tiszelnök, immár huszortharmadik éve.) Deák Istvánnak, a lakiteleki Szikra elnökének javaslatára a helyi ének-

kart szép szerepléséért a termelőszövetkezet külön-díjjal is jutalmazta.

A népdalverseny résztvevői sokat adtak a meglepetésre, különösen a kórusok, zenekarok egységes ruházatára. Már akkor felzúgott a taps, amikor a kunszentmiklósi Egyetértés Tsz férfikórusa — negyven, csizmába, feketébe öltözött parasztember — kiállt a pódiumra. A tiszakécskei együttes egyenruhája az ottani kékfestőmester által készített vászonanyag felhasználásával készült. A mintaszerűen szervezett népdalestről tudósító újságíró nehezen fogy ki a dicséretekből: Kunszentmiklóson tavaly csak férfikórus működött, az idén már női kar is jelentkezett a versenyre. Matkót tavaly női együttes képviselte, az idén a férfikórus bizonyította, hogy ők sem adják alább.

A bíráló bizottság nehezen döntött a sok jó teljesítmény sorrendjének a megállapításában. Az énekes kategóriában két első — Demeter Györgyné (Tiszakécske) és Tanczos Péter (Matkó) — és két második díjat adott ki: Börönte Károlyné (Nyárlőrinc) és Vankó Józsefné (Kerekgyháza). A hangszeres szólisták legjobbjai: Putnoki János citera (Kunszentmiklós), Piringer Vince klarinét (Matkó) és Zoboki István citera (Tiszakécske). Az együttesek versenyében a kunszentmiklósi citerások — hajszállal — megelőzték a tiszakécskeket és a lakitelekiet. Az est legjobb teljesítményét az énekkarok csoportjában szereplő tiszakécskei női kórus érte el (Karnagy Kovács Gézané), második a kunszentmiklósi Egyetértés (Simon Lajos) lett, harmadik a lakiteleki Szikra Tsz kórusa (Csinger Sándorné).

A szervezők, rendezők különdíjat érdemelnének. Hadd emeljük ki Laczi Lídia járási népművelési felügyelő, Gyöngyösi György művelődésház-igazgató és Lezsák Sándor munkatárs nevét és dicsérik a kezdeményezést támogató helyi politikai, gazdasági vezetőket.

A hétfői est a szárnyaló népdalmozgalom szép állomása volt.

Heltai Nándor